

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292. Ефективна економіка. 2024. № 11.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.11.88>

УДК 336

Л. О. Дорогань-Писаренко,

к. е. н., професор,

Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0002-4027-567X>

О. В. Безкровний,

к. е. н., доцент,

Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0003-1939-8090>

Л. М. Капаєва

к. е. н., доцент,

Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <http://orcid.org/0000-0001-5098-7147>

В. О. Маркевич,

здобувач вищої освіти ступеня магістр,

Полтавський державний аграрний університет

ORCID ID: <http://orcid.org/0009-0009-3327-8918>

**ОЦІНКА ФІНАНСОВОГО СТАНУ ПІДПРИЄМСТВА З АКЦЕНТОМ
НА РИЗИКАХ СУЧАСНОСТІ**

L. Dorogan-Pysarenko,

*PhD in Economics, Associate Professor,
Poltava State Agrarian University*

O. Bezkrovnyi,

*PhD in Economics, Associate Professor,
Poltava State Agrarian University*

L. Karaieva,

*PhD in Economics, Associate Professor,
Poltava State Agrarian University*

V. Markevych,

*Applicant for higher education degree of Master,
Poltava State Agrarian University*

ASSESSMENT OF THE FINANCIAL STATE OF THE ENTERPRISE WITH AN EMPHASIS ON THE RISKS OF THE PRESENT

У статті розглянуто сутність та актуальність аналізу фінансового стану підприємств будь-якої галузі в сучасних умовах. Узагальнено основні методичні підходи до його проведення, акцентовано на їх сильних та слабких сторонах, а також окреслено особливості застосування кожного підходу. Так, зокрема, було виділено п'ять основних методів оцінки фінансового стану підприємства: беззбитковий, рівноважний, коефіцієнтний, комплексний, інтегральний, які дозволяють отримати повну і точну картину фінансової діяльності суб'єкту господарювання. Акцентовано, на доцільності використання цих методів, адже вони забезпечують всебічне уявлення про фінансовий стан підприємства та його можливості для розвитку й підтримання стійкості і дозволяють чітко сформулювати індикатори подальшого ефективного управління підприємством. Визначено базові критерії вибору методу оцінки фінансового стану підприємства. Окреслено основні завдання ефективного фінансового управління.

In today's conditions of increased competition and a shortage of financial resources, enterprises often face financial difficulties due to poor financial management and short-term strategies. To avoid such situations, it is crucial to conduct a timely and comprehensive analysis of the enterprise's financial condition. This allows for the early identification of problems and the ability to make well-founded management decisions.

The relevance of methodological and practical issues in analyzing the financial condition of an enterprise is increasing due to the need to ensure stable and efficient operations amidst the realities of war and resource shortages. The financial condition of an enterprise reflects its ability to efficiently utilize resources, fulfill its obligations, and adapt to changes in the market environment. However, analyzing the current financial condition does not always guarantee long-term forecasting, as enterprises may be financially stable at present but face future challenges due to changes in economic conditions or management.

The purpose of the article is to summarize approaches to assessing the financial condition of enterprises, provide a detailed analysis of financial indicators that serve as indicators of an enterprise's financial stability, and outline measures to strengthen the financial stability of enterprises.

The article examines the essence and relevance of analyzing the financial condition of enterprises in modern conditions. The main methodological approaches to conducting such an analysis are summarized, with emphasis on their strengths and weaknesses, as well as the specific features of applying each approach based on the enterprise's characteristics and activities. In particular, five main methods for assessing an enterprise's financial condition were highlighted: break-even, equilibrium, ratio, comprehensive, and integrated methods. It is emphasized that using these methods will clearly define indicators for further effective enterprise management. The basic criteria for choosing a method for assessing an enterprise's financial condition are outlined. The key tasks of effective financial management are also identified.

The financial condition of an enterprise is indeed a complex and multifaceted concept that reflects the result of the interaction of various elements of the enterprise's financial system. It depends on a number of production and economic factors and is characterized by a system of indicators that assess the availability of financial resources, the optimal allocation of resources, the efficient use of financial resources, financial relations with other entities, solvency, and financial stability. These indicators are critical for evaluating the financial condition and help the enterprise maintain stable operations and long-term development.

Ключові слова: *фінансовий стан, оцінка фінансового стану, платоспроможність, фінансова стійкість.*

Keywords: *financial position, financial condition assessment, solvency, financial stability.*

Постановка проблеми. У сучасних умовах посилення конкуренції на і нестачі фінансових ресурсів підприємства дійсно часто стикаються з фінансовими труднощами через недоліки в управлінні фінансами та короткострокові стратегії. Щоб уникнути таких ситуацій, важливо здійснювати своєчасний комплексний аналіз фінансового стану підприємства, який дозволить вчасно виявляти проблеми, а отже і приймати обґрунтовані управлінські рішення.

Вчасна оцінка за синергією показників дозволить підприємствам більш системно підходити до управління фінансами, виявляти проблеми на ранніх етапах і відповідно коригувати свою фінансово-господарську політику, що сприятиме стабільності та конкурентоспроможності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика оцінки фінансового стану підприємств є однією із найважливіших і водночас найбільш дискусійних у фінансовій теорії та практиці. Дійсно, праці таких авторів, як Г.М. Ковальчук, М.Д. Білик, В.В. Лук'янова, А.О. Пітінова, та

інших, значно сприяли розвитку методології аналізу фінансового стану підприємств. Так, зокрема дані науковці розділили цей аналіз на декілька ключових напрямків, що дозволило забезпечити більшу точність та зрозумілість у підходах до оцінки фінансових показників.

Однак, науковці досі не дійшли згоди щодо єдиного підходу відносно оцінки фінансового стану. Багато теоретичних та прикладних питань залишаються відкритими, зокрема, відсутність єдиної систематизованої методики для оцінки показників фінансової стійкості. До цього додаються різні трактування порогових значень фінансових коефіцієнтів, що може вплинути на оцінку фінансової стабільності підприємства в різних умовах.

Відокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми.

Актуальність методологічних та практичних питань аналізу фінансового стану підприємства зростає через необхідність забезпечення стабільної та ефективної діяльності в реаліях війни і нестачі ресурсів. Фінансовий стан підприємства є показником його здатності ефективно використовувати ресурси, виконувати свої зобов'язання і адаптуватися до змін ринкового середовища. Однак аналіз поточного фінансового стану не завжди може забезпечити прогнозування довгострокових перспектив, оскільки підприємства можуть бути фінансово стійкими на даний момент, але зіткнутися з проблемами в майбутньому через зміни в економічних умовах чи управлінні.

З нашого погляду, ключовими індикаторами в оцінці фінансового стану будь-якого підприємства повинні бути: показники фінансової стійкості, платоспроможності і ліквідності, прибутковості, рентабельності, динаміки активів і пасивів, тенденції у розвитку підприємства, фактори, що впливають на фінансову стійкість суб'єкту. Окрім того вважаємо, що доцільно здійснювати і перспективне прогнозування відносно фінансового стану суб'єкту. Аналіз саме цих аспектів дозволить більш глибоко зрозуміти поточний стан підприємств України, їх потенційні ризики та можливості для

подальшого розвитку, а також розробити стратегії для зміцнення фінансової стійкості та адаптації до змінних умов ринку.

Формування цілей статті (постановка завдання). Дослідження, спрямоване на узагальнення підходів до оцінки фінансового стану підприємств, детальний аналіз фінансових показників, що є індикаторами фінансової стійкості підприємства та окресленню заходів для зміцнення фінансової стабільності підприємств.

Виклад основного матеріалу. Аналіз публікацій з питань оцінки фінансового стану підприємств дійсно підкреслює важливість комплексного підходу до даного процесу. Фінансовий стан суб'єкта господарювання розкривається через сукупність певних показників, що відображають існування, розміщення та використання фінансових ресурсів. Ці показники дають змогу оцінити поточний рівень фінансової стабільності, платоспроможності, ліквідності та ефективності управління фінансами.

Ключовим фактором для прийняття управлінських рішень є саме оцінка фінансового стану, оскільки вона допомагає виявити слабкі місця, наявні ризики та шляхи розвитку. Це дозволяє підприємствам своєчасно коригувати свої стратегії та забезпечувати раціональне використання ресурсів, що є необхідним для підвищення ефективності діяльності та забезпечення стійкого розвитку в умовах конкурентного ринку [2].

Для аналізу фінансового стану підприємства використовують різні методи, які дозволяють отримати повну і точну картину фінансової діяльності. Основні методи аналізу включають:

1) коефіцієнтний метод – це один із найбільш поширених методів, який передбачає розрахунок та аналіз фінансових коефіцієнтів (ліквідності, платоспроможності, рентабельності, оборотності та ін.). Коефіцієнти дають змогу кількісно оцінити ефективність використання ресурсів та фінансову стійкість підприємства (табл. 1);

2) комплексний метод – передбачає одночасний аналіз усіх ключових аспектів фінансового стану підприємства, таких як рентабельність, фінансова

стабільність, динаміка доходів і витрат, ліквідність тощо. Він дозволяє отримати більш об'єктивну і всебічну оцінку (рис. 1);

Таблиця 1. Система напрямків та коефіцієнтів для оцінки фінансового стану підприємства коефіцієнтним методом

Напрямки здійснення оцінки	Коефіцієнти
Ліквідність	Коефіцієнт абсолютної ліквідності Коефіцієнт загальної ліквідності Коефіцієнт критичної ліквідності Коефіцієнт покриття Коефіцієнт поточної ліквідності
Рентабельність	Коефіцієнт рентабельності активів Коефіцієнт рентабельності реалізації Коефіцієнти рентабельності капіталу
Фінансова стійкість	Коефіцієнт автономії Коефіцієнт фінансового ризику Коефіцієнт концентрації позикового капіталу Коефіцієнт фінансової стабільності Коефіцієнт маневреності власного капіталу
Ділова активність	Коефіцієнт оборотності активів Коефіцієнт оборотності власного капіталу Коефіцієнт оборотності основних засобів
Показники оцінки ефективності управління	Обсяг чистого прибутку в розрахунку на 1 грн чистого доходу Обсяг валового прибутку в розрахунку на 1 грн чистого доходу Обсяг прибутку від господарської діяльності в розрахунку на 1 грн чистого доходу

3) інтегральний метод – використовується для зведення окремих показників в один узагальнюючий показник фінансового стану, що дає можливість зробити загальний висновок про фінансову стійкість підприємства (рис.2);

4) беззбитковий метод – цей метод використовується для аналізу точки беззбитковості, тобто рівня обсягів реалізації, при якому підприємство не зазнає збитків і не отримує прибутку. Він допомагає визначити, наскільки підприємство здатне покрити свої постійні та змінні витрати;

Рисунок 1. Показники комплексної оцінки фінансового стану підприємства

5) рівноважний метод – ґрунтується на аналізі фінансової рівноваги між активами і зобов'язаннями підприємства, що дозволяє оцінити платоспроможність та стійкість підприємства в довгостроковій перспективі (рис.3).

Застосування цих методів забезпечує всебічне уявлення про фінансовий стан підприємства та його можливості для розвитку й підтримання стійкості [5].

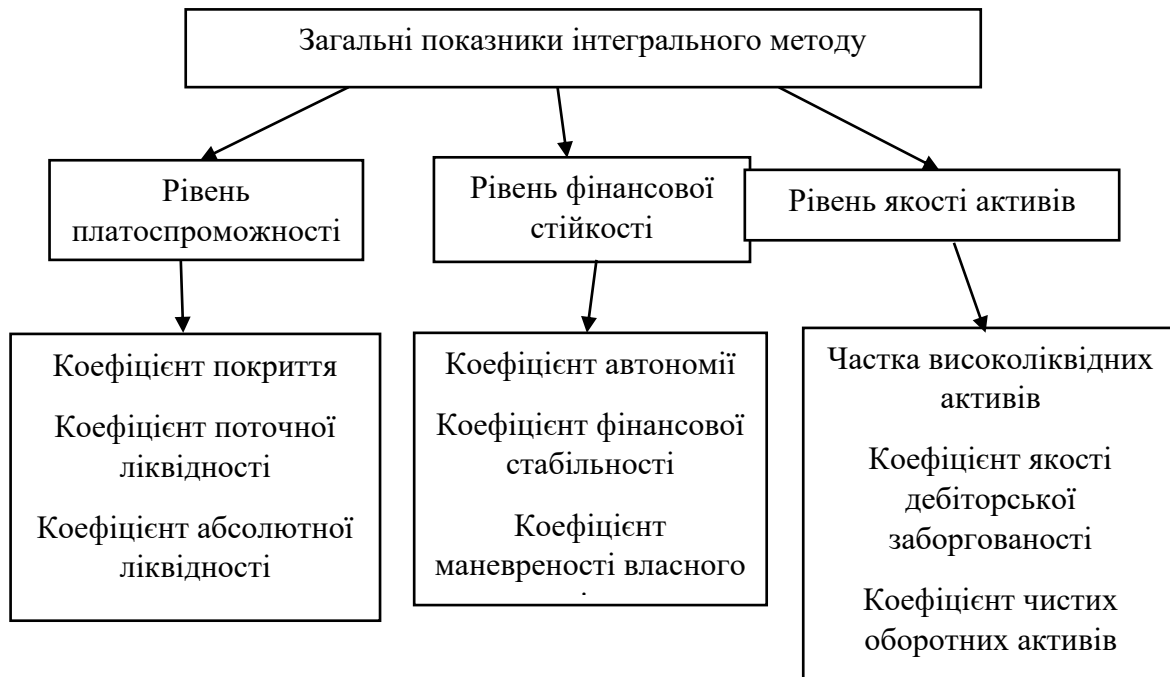

Рисунок 2. Загальні показники інтегрального методу

Проте, вважаємо, що варто акцентувати на тому, що коефіцієнтний метод має свої недоліки, які можуть ускладнювати його застосування на практиці. Основні проблеми включають:

1) **трудомісткість** – процес розрахунку та аналізу фінансових коефіцієнтів є досить складним, особливо коли йдеться про великий обсяг даних. Це потребує значних витрат часу та ресурсів на збір і обробку інформації, що може бути обтяжливим для підприємств з обмеженими аналітичними ресурсами;

2) **відсутність нормативних значень** – для більшості коефіцієнтів немає чітко встановлених нормативів, що ускладнює оцінку їх значень та інтерпретацію результатів. Це означає, що підприємство має самостійно визначати базові рівні або порівнювати результати з галузевими середніми показниками, що може призвести до невірних висновків;

3) **динамічність значень** – зміни величин коефіцієнтів у часі не завжди можуть бути інтерпретовані однозначно. Зміни в економічному середовищі або внутрішні зміни на підприємстві можуть суттєво впливати на коефіцієнти, і їх значення можуть не відповідати реальному фінансовому стану на різних етапах.

Зона створення коштів результату господарської діяльності	Рівноважний стан фінансово- господарської діяльності	Зона створення коштів результату господарської діяльності
0 Зона безпеки		

Рисунок 3. Оцінка фінансового стану підприємства рівноважним методом

Через ці недоліки коефіцієнтний метод найбільш ефективний для підприємств, які мають час і ресурси для детального аналізу і правильного тлумачення отриманих результатів. Це важливо для запобігання помилковим висновкам щодо фінансової стабільності та стійкості підприємства [1].

Комплексний метод оцінки фінансового стану підприємства має значну перевагу в тому, що він дозволяє не лише виявляти проблемні зони в діяльності підприємства, але й досліджувати причини їх виникнення. Це надає можливість глибшого аналізу та ухвалення більш обґрунтованих управлінських рішень.

Однак, як і коефіцієнтний метод, комплексний метод має майже такі ж недоліки:

1) трудомісткість – комплексний підхід потребує детального аналізу великої кількості різноманітних показників і коефіцієнтів, що вимагає значних ресурсів, часу та кваліфікованого персоналу;

2) відсутність нормативних значень – багато показників, що використовуються в комплексному методі, не мають чітко встановлених нормативних значень.

Ці недоліки обмежують використання комплексного методу, особливо для швидкої оцінки фінансового стану підприємства. Проте він залишається ефективним інструментом для стратегічного, довгострокового аналізу.

Інтегральний метод аналізу фінансового стану підприємства є корисним інструментом для підприємств, які прагнуть отримати загальний показник свого фінансового стану, поєднуючи кілька ключових фінансових індикаторів в один інтегральний показник. Він ґрунтується на оцінці платоспроможності, фінансової незалежності та якості активів підприємства, що дозволяє отримати узагальнену картину його фінансового здоров'я.

Цей метод є особливо ефективним для тих підприємств, які бажають постійно контролювати ключові фінансові показники, але потребують єдиної узагальненої оцінки для швидкого аналізу та прийняття рішень.

Беззбитковий метод, що ґрунтується на ролі операційного важеля, дозволяє суб'єкту господарювання аналізувати свої результати та витрати з метою досягнення рівня беззбитковості, оцінюючи фінансовий стан за допомогою запасу фінансової міцності. Цей запас показує, наскільки підприємство перевищує поріг рентабельності, і чим він вищий, тим стабільніший його фінансовий стан.

Вважаємо, що перевагою методу є його спрямованість на ключові аспекти діяльності: контроль витрат і беззбитковість, що робить його практичним інструментом для прийняття рішень. Проте суттєвим недоліком є те, що він не враховує такі важливі фактори, як кредитоспроможність, конкурентоспроможність, ділова і ринкова активність, що свідчить про необхідність його подальшого розвитку для більш узагальненої та широкої оцінки фінансового стану підприємства [9].

Рівноважний метод оцінки фінансового стану підприємства ґрунтується на досягненні балансу між ліквідними потоками у двох основних сферах діяльності: господарсько-інвестиційній та фінансовій. Господарсько-інвестиційна діяльність є зоною для створення грошових потоків, тоді як фінансова діяльність – зоною їх споживання. Результати цих двох потоків – результат фінансової діяльності та результат господарської діяльності – визначають фінансову рівновагу підприємства.

Ідеальна фінансова рівновага досягається, коли ці результати дорівнюють один одному, що означає, що сукупний результат діяльності дорівнює нулю, тобто немає ані надлишку, ані дефіциту коштів. Цей метод дає можливість підприємству контролювати свої ліквідні потоки і сприяти досягненню стабільності.

Даний метод є дійсно цінний для аналізу фінансового стану підприємства та його відхилень від лінії рівноваги чи зони безпеки. Він дозволяє ідентифікувати дев'ять типових ситуацій фінансового стану підприємства та пропонувати загальні рекомендації для відновлення фінансово-господарської рівноваги. Однак його недоліки також слід враховувати, зокрема:

1) недостатність врахування специфіки середовища: метод не враховує вплив конкретного ділового, кредитного та ринкового середовища, в якому працює підприємство. Кожне підприємство функціонує в унікальних умовах, і цей метод може пропускати важливі фактори, які суттєво впливають на його фінансовий стан;

2) обмеженість у врахуванні зовнішніх факторів: зміни у законодавстві, ринкових трендах або кредитних умовах можуть значно змінити фінансову стабільність підприємства, але метод не завжди дозволяє адекватно оцінити ці зміни.

Враховуючи ці недоліки, підприємствам важливо доповнювати використання цього методу іншими підходами, які більш детально аналізують вплив зовнішнього середовища та специфічних умов діяльності.

Фінансова діяльність підприємства відіграє ключову роль у його стабільному та ефективному функціонуванні. Основні завдання, що стоять перед фінансовим управлінням, з нашого погляду, повинні включати:

1) систематичне надходження та ефективне використання фінансових ресурсів: важливо забезпечити постійний грошовий потік для підтримки операційної діяльності підприємства та уникнення фінансових труднощів;

2) дотримання розрахункової та кредитної дисципліни: підприємство повинно своєчасно виконувати свої зобов'язання перед контрагентами і кредиторами, щоб підтримувати позитивну репутацію та кредитну історію;

3) раціональне співвідношення власних і залучених коштів: важливо знаходити оптимальний баланс між власним капіталом і позиковими ресурсами для забезпечення фінансової стійкості та уникнення надмірної залежності від боргових зобов'язань;

4) фінансова стійкість: підприємство повинно мати достатній запас фінансової міцності для того, щоб протистояти несподіваним коливанням на ринку, змінам в економіці та іншим ризикам.

Систематична оцінка фінансового стану дозволяє вчасно виявляти слабкі сторони, реагувати на зміни та розробляти стратегії для підвищення ефективності використання ресурсів, що є основою для підтримки довгострокової фінансової стабільності підприємства [6].

Основними критеріями вибору методу оцінки фінансового стану підприємства, з нашого погляду є такі фактори:

1) часові обмеження: якщо оцінку потрібно провести швидко, використання складних методів, таких як коефіцієнтний, комплексний або інтегральний, не є доцільним через тривалість збору та аналізу даних. У таких випадках варто вибрати простіші та швидші методи оцінки;

2) спектр аналізу: деякі методи, як беззбитковий або рівноважний аналіз, надають обмежену інформацію, оскільки вони не враховують важливі аспекти діяльності підприємства, такі як його конкурентоспроможність, кредитоспроможність чи ділова активність. Для більш широкого аналізу слід обирати методи, що охоплюють різні сфери діяльності підприємства;

3) наявність детальної інформації: якщо є доступ до повної і детальної інформації про діяльність підприємства, варто віддати перевагу більш точним методам оцінки, таким як комплексний або коефіцієнтний підхід. Вони дозволяють врахувати більшу кількість параметрів і надати більш обґрунтовану оцінку фінансового стану.

Саме ці критерії допоможуть вибрати метод, що найкраще відповідає потребам і можливостям підприємства в конкретних умовах.

Висновки. Фінансовий стан підприємства — це дійсно складне і багатогранне поняття, яке відображає результат взаємодії різних елементів фінансової системи підприємства. Він залежить від низки виробничо-господарських факторів і характеризується системою показників, що дозволяють оцінити забезпеченість фінансовими ресурсами, доцільне розміщення ресурсів, ефективне використання фінансових ресурсів, фінансові взаємовідносини з іншими суб'єктами, платоспроможність та фінансову стійкість. Ці показники є критичними для оцінки фінансового стану і допомагають підприємству підтримувати його стабільну діяльність та довгостроковий розвиток.

Таким чином, у процесі аналізу було виділено п'ять основних методів оцінки фінансового стану підприємства, кожен з яких має свої переваги та недоліки. Хоча такі методи, як безбитковий і рівноважний, є менш трудомісткими, проте вони не надають повної картини фінансового стану підприємства. Для комплексного та глибокого аналізу варто застосовувати більш складні методи, такі як коефіцієнтний, комплексний чи інтегральний, хоча вони потребують більше часу і ресурсів.

Завдяки цим методам підприємство розглядається як комплексна система, що включає потоки фінансових ресурсів та їх взаємодію з зовнішнім середовищем, що дозволяє найповніше оцінити фінансовий стан підприємства і його перспективи розвитку.

Література

1. Волкова Н. А. Методичні аспекти бізнес-аналізу суб'єкта господарювання. *Інтелект XXI*. 2020. № 2. С. 47-50.
2. Ковальчук Т. М., Вергун А. І. Діагностичний аналіз фінансового стану: теорія та методологія. *Вісник Хмельницького національного університету*. Економічні науки. 2015. Том 1. №5. С. 129-134.

3. Пітінова А.О. Комплексна оцінка фінансового стану підприємства: сутність і необхідність. *Економічні науки*. 2013. № 4. С. 379-389.
4. Білик М. Д., Котов І. Л. Фінансовий стан підприємства: теорія, методика. Формування ринкових відносин в Україні. 2013. № 5. С. 86-92.
5. Косарева І. П., Хохлов М. П., Бірюкова В. В. Дослідження теоретичних основ фінансового стану підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2018. № 19. С. 101–106.
6. Безбородова Т. В. Сутність та необхідність аналізу фінансового стану. *Економіка. Управління. Інновації*. 2014. № 1 (11). С. 1–7.
7. Лук'янова В. В., Лабунець О. О. Діагностика фінансового стану підприємства та шляхи його поліпшення. *Приазовський економічний вісник*. 2018. № 2(07). С. 66–69.
8. Загородна О. М., Серединська В. М. Формування механізму діагностики фінансового стану підприємства. Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні : *матеріали V міжнар. наук.-практ. конф. Тернопіль: ТНЕУ*, 2019. С. 233–235.
9. Носова Є. Система показників фінансового стану. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. Серія «Економіка». 2012. № 138. С. 53-56.
10. Юрій Е. О., Руснак Т. В. Шляхи покращення фінансового стану підприємства в сучасних умовах. *Економіка і суспільство*. 2018. № 16. С. 560–565.

References

1. Volkova, N.A. (2020), “Methodological aspects of business analysis of an business entity”, *Intelekt XXI*, vol. 2, pp. 47-50.
2. Kovalchuk, T.M. and Verhun A.I. (2015), “Diagnostic analysis of financial condition: theory and methodology”, *Visnyk Khmel'nyts'koho natsional'noho universytetu*. *Ekonomichni nauky*, vol. 1, 5, pp. 129-134.

3. Pitinova, A.O. (2013), "Comprehensive assessment of the financial condition of the enterprise: the essence and necessity", *Ekonomichni nauky*, vol. 4, pp. 379-389.
4. Bilyk, M.D. and Kotov, I.L. (2013), "The financial condition of the enterprise: theory, methodology", *Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini*, vol. 5, pp. 86-92.
5. Kosareva, I.P. Khokhlov, M.P. and Biryukova, V.V. (2018), "Research of theoretical foundations of the financial condition of the enterprise", *Market infrastructure*, vol. 19, pp. 101-106.
6. Bezborodova, T.V. (2014), "The essence and necessity of financial condition analysis", *Economics. Management. Innovations*, vol. 1(11), pp. 1-7.
7. Lukyanova, V.V. and Labunets, O.O. (2018), "Diagnostics of the financial condition of the enterprise and ways to improve it", *Priazovsky Economic Bulletin*, vol. 2(07), pp. 66-69.
8. Zagorodna, O.M. and Seredynska, V.M. (2019), "Formation of a mechanism for diagnosing the financial condition of the enterprise", *Stan i perspektyvy rozvytku oblikovo-informatsijnoi systemy v Ukraini : materialy V mizhnar. nauk.-prakt. konf.* [State and prospects of development of accounting and information system in Ukraine: materials of V international scientific-practical conference], TNEU, Ternopil, Ukraine, December 27th, pp. 233-235.
9. Nosova, Ye. (2012), "System of indicators of financial condition", *Visnyk Kyivs'koho natsional'noho universytetu imeni Tarasa Shevchenka. Seriia «Ekonomika»*, vol. 138, pp. 53-56.
10. Yuriy, E.O. and Rusnak, T.V. (2018), "Ways to improve the financial condition of the enterprise in modern conditions", *Economy and society*, vol. 16, pp. 560-565.

Стаття надійшла до редакції 17.10.2024 р.